

[Pinstrup.]

har gjort de to Husmænd storlig Uret, idet den har gjort det efter mit Skøn uforsvarlige mod de to Mænds Protest, fordi Husene er daarligt byggede, at udbetale Haandværkerne Pengene. Det forekommer mig, at dette er uforsvarligt. Henrik Andersen lod ved Retten i Nibe udnævne Skønsmænd, og Dommeren gik ind paa den Ordning, at han skulde udpege en Mand, og Murermesteren, der havde lavet den daarlige Bygning, skulde udpege sin Repræsentant i dette Skønsævn. Man skulde jo nu tro, at Mureren udpegede en Mand, der forud stod paa hans Side. Imidlertid afgiver disse to Skønsmænd i Forening under Eds Ansvar en Erklæring; jeg har her Udskriften af hele Sagen og af denne Forretning. Der omtales her forskellige Ting; jeg skal nævne et Par enkelte. Den nævnte Gavnl er faldet ned, fordi der ingen Styrkepiller var, der betød noget, og fordi der ingen Ankre var sat i Tømmeret; en saadan meget spids Gavnl er jo ganske usolid. Der er noget i Vejen med Svinestien; og Ajlerenden skal omlægges o. s. v.; og saa Svinetrugene skal omlægges. Jeg var derhenne for at se paa det. De nævnte Ting er jo Bevis paa, hvor sjusket Arbejdet er udført. Det koster omtrent lige meget, om man laver Svinetrugene saadan, at alt Vandet og al Føden løber til den ene Ende, eller man laver dem saadan, at det bliver fordelt nogenlunde ligeligt. Og her var Svinetrugene lavet saadan, at det alt sammen løb til den ene Ende. Noget tilsvarende gjaldt med Hensyn til Kreaturkrybberne. De har intet tæt Underlag, saadan at alt Vandet løber ned i Undergrunden. Dette er Beviser paa, at Arbejdet er sjusket udført, selv i Smaating. Der var et Skillerum mellem Stald- og Ladebygningen, der paa en Maade svævede i Luften; det var bygget lige oven paa Jorden, saa der var slet intet Underlag for dette Skillerum. Saa var der Fundamenterne under Ydermuren; de var slet ikke anbragt i frostfri Dybde, de var tværtimod anbragt ved den ene Side saadan, at der vel ikke var et Kvarter til Overfladen. Det er anslaaet, at det vil koste 720 Kr. at faa det gjort i Stand. Taget skønnes at maatte fuldstændig omlægges; og det vil koste 500—600 Kr. Saa er der den Omstændighed, at Underlaget er Kridt; og derfor skulde Bygningen være godt funderet; thi ved Frost hæver Jorden sig, og Ydermurene skilles derved fra Skillerummene.

Ja, dette er jo kun nogle Uddrag. Forretningen ender med, at Sagsøgeren, altsaa Henrik Andersen, begærer Sagen sluttet; efter Sagsførerens Raad kunde det nemlig ikke nytte noget, om han havde bekostet nogle Hundrede Kroner paa at faa Mureren dømt, idet denne ingenting ejer. Jeg saa ogsaa, hvorledes Hullerne i „Cementgulvet“ i Køkkenet var fyldt op med Kampesten, Tømmeret var usselt og klejnt, og et saa tungt Tag som Cementtagsten kunde det slet ikke bære.

Som sagt, jeg tør ikke indestaa for alle Enkeltheder. Paa Opfordring var jeg nede at se paa disse Huse — Ejerne var Naboer og havde haft de samme Haandværkere —, og ifølge deres Forklaringer har de to Mænd hver staaet med ca. 2 000 Kr. til Overtagelse af disse Statshuse; de havde købt 15 Tdr. Land god Jord, der var godkendt af Kommissionen, og derefter er de i Korthed blevet behandlet paa følgende Maade: I Juni 1926 fik de Tilsgagn om Laan i 1926—27. Under Bygningen har de ikke kunnet faa nogen Støtte hverken hos Kommissionen eller hos Arkitekten. Arbejdet blev akkorderet bort til Murere og Tømrere, som gjorde daarligt Arbejde. Beprejdelser mod Haandværkerne blev afvist med, at Husene nok skulde blive godkendt. Det bliver de ogsaa, og da Kommissionen mod Husmændenes Protest udbetaler Haandværkerne Pengene, er Husmændene ganske magtesløse. Ved paa Grund af Formandens Forsømmelse først at faa Laanene Aaret efter taber hver af dem de 1 750 Kr., som de skulde have haft til Køb af Besætning. Husene er forfaldne, og det vil koste nogle Hundrede Kroner at faa dem gjort saaledes i Stand, at Husmændene kan bo der om Vinteren. Saaledes bliver disse Mænd ruineret. Den ene af dem, Henrik Andersen, giver op, han faar ikke en Gang Marken tilsaaret i Foraaret. Naboen prøver det og skaffer sig nogen Besætning ved Veksellaan — det er ikke holdbart. De bliver begge slaaet ud, fordi de efter mit Skøn er behandlet slet af Statens Repræsentant. Det er uforstaaeligt, hvordan det kunde gaa til, at Pengene blev udbetalt mod deres Villie. Henrik Andersen meddeler, at han har givet Diskontobanken i Aalborg Ret til at kvittere for Statslaanet overfor Staten, men at han aldeles ikke har givet Ret til at udbetale til Haandværkerne eller andre. Han og hans Nabo blev kaldt til Aalborg, fordi Kommissionens Formand vilde have Haandværkerne betalt. De modsatte sig Udbetalingen, fordi Husene var slet bygget.